

Neziskovky a charita
Jaroslav Foldyna

Charita - Jaroslav Foldyna - (1 minuta čtení - (pravdivý a objektivní postřeh nad skutečností), abychom věděli jak to je...

Když jsem se dověděl, že Vendula Svobodová, dneska jinak, ani nevím jak, si po celá léta z nadace, kterou zastupuje, bere měsíční obolus 180 000,- Kč, jsem nedal ani korunu žádné žebračně. A další nemalé peníze jdou dalším.

Co asi tak zbude na tu vlastní pomoc....?

"Člověk v tísní disponuje z části penězi daňových poplatníků, kteří daně neplatí dobrovolně, ale pod pohrůžkou sankcí ze zákona. Tyto peníze pan Pánek a jemu podobní používají ke zvyšování vlastního pocitu ušlechtilosti a k ovlivňování politiky.

Co se týká „dobročinnosti“, tak jejich činnost je stejná, jako když ministr Petříček tančil s oštěpem v ruce a chlubil se, kolik přivezl do Afriky peněz na zlepšení životní úrovně Afričanů. To je sice moc hezké, ale ve skutečnosti tam ministr Petříček nepřivezl ani korunu – tedy myslím; ani korunu ze svého. Všechno, co tam tak pyšně rozhazoval, byly peníze českých truhlářů, zedníků, zámečníků, prodavaček, architektů a dalších lidí, co pracují a platí daně. A když se, pod pohrůžkou sankcí, seberou peníze českým truhlářům, zedníkům a prodavačkám, tak bych pokládal za přirozené a spravedlivé, aby ty peníze byly použity na zvýšení životní úrovně českých truhlářů, zedníků a prodavaček, nikoli na zvýšení životní úrovně Afričanů.

Člověk v tísní a zjevně i někteří v ČSSD to ale vidí jinak. Ty naši lidé zajímají jen jako zdroje peněz, které se mají vyždímat, rozdat všude možné po světě a s ušlechtilým a starostlivým výrazem ve tváři se u toho vyfotit. Až lidé jako Pánek nebo Petříček prodají veškerý svůj majetek a utržené peníze rozdají v Africe, tak jim možná začnu jejich dobrosesterské řeči věřit. Do té doby ale ani omylem. Nikomu nechci bránit, aby se dojímal nad osudy Afričanů, Afghánců, Arabů a já nevím koho všeho ještě. Ať to ale dělá za vlastní peníze. Mě zase mnohem víc dojímají osudy Čechů, Moravanů, Slezanů a třeba lidí ve Šluknovském výbežku, kde klesla nemocnice, ale také všech dalších Evropanů.

Když vidím, jak si u nás mladí lidé nemohou založit rodinu, protože nemají šanci pořídít si bydlení, i když pracují, jak mohou. Když vidím, jak si v pětadvaceti berou hypotéky, které budou splácet do konce života a po celou tu dobu se budou bát, aby neonemocněli, nebo nepřišli o práci a jejich dům nebo byt nepropadl bance. Když vidím, jak z toho stresu užívají prášky na uklidnění, na které si ještě musí doplácet, přestože řádně platí zdravotní pojištění. Když vidím rodiče těchto dětí, jak by jim rádi pomohli, ale nemají jak. Když vidím hádat se rodiny ze stresu z exekuce, když vidím naše ženy a dívky, které místo toho, aby vychovávaly své děti, klopýtají do práce ne proto, že

dělají kariéru, ale proto, že jejich mužovi stát bere polovinu peněz, co vydělá, a ony tu polovinu musí vydělat zpátky někde za kasou v korporátním supermarketu. Když vidím naše lidi bez domova, když vidím naše nemocné, kterým nejsme schopni zajistit léčbu...

A když pak vidím, jak tyhle vystresovaní pracující a vymírající Evropany někdo do nekonečna ždímá, aby poslal jejich peníze rychle se množícím Afričanům, nebo je bez výsledku rozdál na neefektivních dávkách, tak je mi z jedné strany strašně smutno a z druhé strany mám obrovský vztek. Tohle, že má být charita? Ne, to je vykořisťování a genocida".

***Pamatujte na to,
až budou chtít zase někomu přispět na charitu!!!***